

Bryssel 1.12.2016
COM(2016) 757 final

2016/0370 (CNS)

**Arvonlisäverotuksen uudenaikaistaminen rajat ylittävässä sähköisessä
kuluttajakaupassa**

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

**direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamisesta palvelujen
suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden
osalta**

{SWD(2016) 379 final}

{SWD(2016) 382 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Euroopan komissio on sitoutunut varmistamaan tavaroiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden sekä sen, että ”ihmiset ja yritykset voivat saada saumattomasti ... saatavilleen ja käyttää verkko-toimintoja terveen kilpailun ehdoin”. Toukokuussa 2015 annetussa tiedonannossa ”Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia”¹ ja huhtikuussa 2016 annetussa toimintasuunnitelmaa koskevassa tiedonannossa ”Kohti EU:n yhtenäistä arvonlisäveroaluetta – aika tehdä päätöksiä”² on vaivalloisista alv-velvoitteista johtuvien rajat ylittävän verkkokaupan esteiden ja EU:n yrityksiä haittaavan luontaisen neutraliteettivajeen poistaminen asetettu nykyisten alv-sääntöjen ensisijaiseksi tavoitteeksi. Ehdotuksilla uudenaikaistetaan nykyisiä alv-sääntöjä, joita sovelletaan verkkokauppaan, ja niissä otetaan huomioon tulevaisuuden vaatimukset.

Toimien toteuttamiseen on ennen kaikkea seuraavat kolme syytä:

- Alv-velvoitteiden monimutkaisuus on useaan otteeseen todettu yhdeksi suurimmista syistä sille, etteivät yritykset harjoita verkkokauppaa rajojen yli. Tämä tarkoittaa, että monet yritykset eivät pääse sisämarkkinoille. Arvioiden mukaan alv-velvoitteiden noudattamisesta aiheutuvat vuosikustannukset ovat keskimäärin 8 000 euroa kussakin jäsenvaltiossa, jonne yritys suorittaa palveluja tai luovuttaa tavaroita. Tämä on merkittävä kustannuserä varsinkin pk-yrityksille.
- Nykyinen järjestelmä ei ole neutraali, koska EU:n yritykset ovat selkeästi huonommassa asemassa kuin muut yritykset, jotka voivat laillisesti ja suurelta osin vaatimuksia noudattamatta luovuttaa tavaroita tai suorittaa palveluja arvonlisäverotta EU:ssa. Koska alv-kanta voi olla jopa 27 %, tällaiset muut yritykset saavat selkeän edun, jos niiden ei tarvitse maksaa alv:a.
- Nykyisen järjestelmän monimutkaisuus ja voimassa oleva pienten lähetysten verovapautus aiheuttaa jäsenvaltioille merkittäviä verotulojen menetyksiä. Arvioiden mukaan alv-menetykset ja vaatimusten noudattamatta jättäminen rajat ylittävässä verkkokaupassa aiheuttavat vuosittain jopa 5 miljardin euron tappiot.

Tätä ehdotusta valmistellessaan komissio teki toimivuustarkastuksen sähköisten palvelujen kuluttajakaupassa sovellettavasta arvonlisäveron erityisjärjestelmästä (Mini One Stop Shop, MOSS) ja tällaisten palvelujen suorituspaikkaa koskeviin sääntöihin vuonna 2015 tehdyistä muutoksista. Ehdotuksessa otetaan tämä tarkastus huomioon asianmukaisella tavalla. Ehdotuksella puututaan ensisijaisesti pk-yritysten ja mikroyritysten kohtaamiin puutteisiin ja esteisiin. Määrällisesti mitattuna vuonna 2018 tapahtuva EU:n sisäisen rajat ylittävän raja-arvon käyttöönotto poistaa 6 500 yritystä nykyisen arvonlisäverojärjestelmän erityisjärjestelmän piiristä, mistä saattaa koitua jopa 13 miljoonan euron säästöt kyseisille yrityksille. Vuonna 2018 tapahtuva todistusvaatimusten yksinkertaistaminen koskee lisäksi tuhatta muuta yritystä. Raja-arvo, joka vuonna 2021 tapahtuvan arvonlisäveron erityisjärjestelmän laajentamisen jälkeen koskee myös tavaraluovutuksia, saa aikaan mahdollisesti jopa 860 miljoonan euron säästöt 430 000 yritykselle.

Aloitteen REFIT-ulottuvuus (sääntelyn toimivuus ja tuloksellisuus) koskee myös uuden aloitteen päätavoitetta, jonka mukaan komissio pyrkii minimoimaan erilaisista

¹ COM(2015) 192 final.

² COM(2016) 148 final.

arvonlisäverojärjestelmistä rajat ylittävälle verkkokaupalle aiheutuvan rasituksen. Tuloksina mitattuna ehdotuksen uskotaan alentavan yrityksille alv-velvoitteiden noudattamisesta aiheutuvia vuosikustannuksia 2,3 miljardia euroa vuodesta 2021 alkaen ja samalla lisäävän jäsenvaltioiden alv-tuloja 7 miljardia euroa. Vuonna 2021 tapahtuvassa arvonlisäveron erityisjärjestelmän laajentamisessa on myös otettu huomioon tietyt vuoden 2015 REFIT-arvioinnissa havaitut puutteet. Näitä olivat mm. tarve vahvistaa laskutusvaatimuksia koskevat kotivaltion säännöt, tarkastusten koordinointi, yhteydenpito verovelvollisiin ja raja-arvon vahvistaminen palvelusuoritusten lisäksi myös tavaraluovutuksille.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Ehdotuksen yleisinä tavoitteina ovat sisämarkkinoiden toiminnan sujuvoittaminen, EU:n yritysten kilpailukyvyn parantaminen ja tosiasiallisen verotuksen varmistaminen sähköisessä kaupassa. Ehdotus on johdonmukainen neuvoston tukemassa alv-toimintasuunnitelmassa³ äskettäin vahvistetun alv:n määräpaikkaperiaatteen kanssa. Kyseisen periaatteen soveltaminen aloitetaan myöhemmin.

Alv-toimintasuunnitelman lisäksi ehdotus on mainittu yhtenä keskeisenä aloitteena digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa⁴, sisämarkkinastrategiassa⁵ ja sähköisen hallinnon toimintasuunnitelmassa⁶.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 113 artiklaan. Kyseisen artiklan mukaan neuvosto antaa yksimielisesti erityisessä lainsäätämisyjärjestyksessä sekä Euroopan parlamenttia ja talous- ja sosiaalikomiteaa kuultuaan säännökset jäsenvaltioiden sääntöjen yhdenmukaistamisesta välillisen verotuksen alalla.

- **Toissijaisuusperiaate**

Ehdotus on toissijaisuusperiaatteen mukainen, sillä suurimmat havaitut ongelmat (vääristävät vaikutukset, suuri hallinnollinen rasitus jne.) johtuvat voimassaolevassa alv-direktiivissä ja siihen liittyvissä säädöksissä annetuista säännöistä. Koska alv on EU:n tasolla yhdenmukaistettu vero, jäsenvaltiot eivät voi itse vahvistaa erilaisia sääntöjä, minkä vuoksi kaikkiin rajat ylittävän verkkokaupan uudenaikaistamisaloitteisiin tarvitaan komission ehdotus alv-direktiivin muuttamisesta. Ehdotus tuo selvästi enemmän lisäarvoa kuin mitä pelkillä jäsenvaltioiden toimilla voitaisiin saavuttaa. Tämä johtuu siitä, että pääasiallinen yksinkertaistus on arvonlisäveron erityisjärjestelmän soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa ja sen saattaminen yritysten käyttöön kaikissa jäsenvaltioissa maksettavaksi tulevan veron suorittamiseksi yksinkertaisella ja tehokkaalla tavalla. Ei-sitova säädös, kuten arvonlisäveron erityisjärjestelmän vapaaehtoinen soveltaminen jäsenvaltioissa, ei ole soveltuva vaihtoehto, koska kyseessä olisi silloin poikkeus tavanomaisiin sääntöihin ja se edellyttäisi näin ollen IT-infrastruktuuriin pohjautuvaa koordinoitua lähestymistapaa.

³ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

⁴ COM(2015) 192 final.

⁵ COM(2015) 550 final.

⁶ COM(2016) 179 final.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden, erityisesti sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan saavuttamiseksi. Toissijaisuustestin tapaan jäsenvaltiot eivät voi puuttua ongelmiin ja niiden syihin ilman alv-direktiivin muuttamisesta annettavaa ehdotusta. Suhteellisuusperiaatteen noudattaminen on tärkeää useista syistä. Ensinnäkin ehdotuksen kaksivaiheisella täytäntöönpanolla varmistetaan, että raja-arvon ja yksinkertaistettujen velvoitteiden kaltaiset toimenpiteet voidaan toteuttaa vuonna 2018 ilman tarvetta kehittää uusia IT-järjestelmiä. Ehdotuksen tärkeimpien kohtien vuonna 2021 tapahtuvassa täytäntöönpanossa on kuitenkin otettu huomioon se, että jäsenvaltiot tarvitsevat riittävästi aikaa IT-järjestelmien kehittämiseen ja testaamiseen. Tämä mahdollistaa myös konsultaatioiden jatkamisen yritysten kanssa. Toiseksi on tunnustettu, että vaikka pienten lähetysten tuonnin alv-vapautuksen poistamisen aiheuttama alv:n alaisten lähetysten lukumäärän huomattava kasvu on haasteellista tulliviranomaisille, tämän vaikutuksia lieventävät se, että arvonlisäveron erityisjärjestelmä yksinkertaistaa kaikkien enintään 150 euron arvoisten lähetysten tuontia, jäsenvaltioiden vuotuiset alv-tulot kasvavat 7 miljardia euroa ja että tällä hetkellä epäedullisessa asemassa oleville EU:n yrityksille varmistetaan tasavertaiset toimintamahdollisuudet.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotus edellyttää neljän säädöksen muuttamista. Pääasialliset muutokset tehdään yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annettuun direktiiviin 2006/112/EY⁷ ("alv-direktiivi") ja hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla annettuun asetukseen (EU) N:o 904/2010⁸. Direktiivin 2006/112/EY 143 artiklan b ja c alakohdan soveltamisalasta vapautettaessa tietty tavaroiden lopullinen maahantuonti arvonlisäverosta annettuun direktiiviin 2009/132/EY⁹ ja yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä annettuun asetukseen (EU) N:o 282/2011¹⁰ tehdään suhteellisen pieniä muutoksia.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Kuulemisstrategialla oli kaksi pääasiallista tavoitetta. Ensimmäinen tavoite oli auttaa vuonna 2015 voimaan tulleiden suorituspaikkaa koskevien sääntöjen muutosten ja arvonlisäveron erityisjärjestelmän täytäntöönpanon REFIT-analyysia ja toinen tavoite oli saada sidosryhmien näkemykset niistä sitoumuksista, jotka komissio antoi digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa rajat ylittävän verkkokaupan alv-kehyksen uudenaikaistamiseksi.

Konsultaatioprosessissa oli seuraavat neljä tärkeintä vaihetta:

- (1) konsultaatiot ja sidosryhmien työpajat, jotka konsulttiyritys Deloitte suoritti helmikuun 2015 ja heinäkuun 2016 välisenä aikana tehdyn tutkimuksen "Options for the modernisation of cross-border e-commerce" yhteydessä;
- (2) Dublinissa syyskuussa 2015 pidetty jäsenvaltioiden ja yritysten Fiscalis-seminaari;
- (3) tärkeimpien sidosryhmien kanssa suoritettut kohdennetut konsultaatiot;

⁷ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁸ EUVL L 268, 12.10.2010, s. 1.

⁹ EUVL L 292, 10.11.2009, s. 5.

¹⁰ EUVL L 77, 23.3.2011, s. 1.

(4) avoin julkinen kuuleminen¹¹.

Eri vaihtoehtojen vaikutus pk-yrityksiin on ollut tämän vaikutustenarvioinnin keskeinen arviointikohde. Erityisiä toimenpiteitä on toteutettu pk-yritysten kohtaamien ongelmien ymmärtämiseksi ja ratkaisemiseksi. Pk-yrityksiä oli pyydetty antamaan sekä määrällisiä että laadullisia tietoja arvioinnin tekemisen helpottamiseksi. Tätä varten julkaistiin verkossa varsinkin pienille yrityksille ja mikroyrityksille sekä niiden edustajille kohdistettu kysely. Komissio varmisti, että pk-yritykset olivat edustettuina sidosryhmien konferenssissa.

Lisätietojä on vaikutusten arvioinnin liitteessä 2 ”Sidosryhmien kuulemisen tiivistelmäraportti”.

Kuulemisprosessin aikana yritykset ja liike-elämän järjestöt, mukaan lukien pk-yritykset, esittivät huolensa lähinnä vuonna 2015 voimaan tulleista suorituspaikkaa koskevista säännöistä ja asianomaisten palvelujen arvonlisäveron erityisjärjestelmän soveltamisesta (raja-arvon tarve, kotivaltion sääntöjen soveltaminen laskutuksen ja kirjanpidon kaltaisiin alvelvoitteisiin, tarkastusten koordinointi jne.). Nämä on otettu suurelta osin huomioon ehdotuksessa.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Komissio käytti hyväkseen analyysia, jonka konsulttiyhtiö Deloitte suoritti helmikuun 2015 ja heinäkuun 2016 välisenä aikana tehdyn tutkimuksen ”VAT Aspects of cross-border e-commerce – Options for modernising”, erissä 1, 2 ja 3. Tutkimus on julkaistu seuraavalla komission verkkosivustolla: http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/reports_published/index_en.htm.

Tutkimuksella oli kolme tavoitetta. Ensimmäinen tavoite oli laatia taloudellinen analyysi nykyisten alv-sääntöjen alaisen verkkokaupan alv-näkökohdista (erä 1). Toinen tavoite oli arvioida, millaisia vaikutuksia olisi rajat ylittävän verkkokaupan alv-näkökohtien uudenaikaistamista koskevilla eri vaihtoehdoilla (erä 2). Kolmas tavoite oli arvioida televiestintäpalvelujen, radio- ja televisiolähetyspalvelujen tai sähköisten palvelujen (jäljempänä ”sähköiset palvelut”) suorituspaikkasääntöjen muutosten ja asianomaisen arvonlisäveron erityisjärjestelmän täytäntöönpanoa (erä 3). Nämä muutokset ja kyseinen järjestelmä tulivat voimaan tammikuussa 2015.

Lisäksi asiantuntijoiden kanssa järjestettiin kaksi kokousta. Irlannissa järjestettiin syyskuussa 2015 Fiscalis 2020 -seminaari, johon osallistui sekä jäsenvaltioiden alv-asiantuntijoita että yrityksiä. Seminaarin tärkein tavoite oli arvioida vuonna 2015 voimaan tulleita suorituspaikkasääntöjä ja arvonlisäveron erityisjärjestelmää sekä tarkastella rajat ylittävän verkkokaupan alv-näkökohtien uudenaikaistamista koskevia eri vaihtoehtoja, jotka sisältyivät ehdotuksen alustavaan vaikutustenarvointiin. Ruotsissa järjestettiin huhtikuussa 2016 toinen Fiscalis 2020 -seminaari ja Customs 2020 -työpaja, joissa jäsenvaltioiden vero- ja tulliasiantuntijat tarkastelivat ehdotuksen vaikutuksia tuontiin (pienien lähetysten alv-vapautuksen poistaminen ja arvonlisäveron erityisjärjestelmän laajentaminen koskemaan arvoltaan enintään 150 euron pienien lähetysten tuontia).

¹¹

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2015_vat_cross_border_ecommerce_en.htm.

Komissio sai noin 370 vastausta. Kaikki julkiset vastaukset ovat nähtävillä TAXUD-pääosaston verkkosivustolla http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/public-consultation-results_en.xlsx

Molemmat kokoukset olivat onnistuneita, ja niiden aikana annetut suositukset otettiin huomioon tässä ehdotuksessa.

- **Vaikutustenarviointi**

Sääntelyntarkastelulautakunta tarkasteli ehdotuksen vaikutustenarviointia 22. kesäkuuta 2016. Lautakunta antoi ehdotuksesta myönteisen lausunnon ja esitti joitakin ehdotuksia, jotka on otettu huomioon. Lautakunnan lausunto ja suositukset ovat tämän ehdotuksen mukana olevan vaikutustenarviointia koskevan komission yksiköiden valmisteluasiakirjan liitteessä 1. Tiivistelmä on saatavilla seuraavalla sivustolla: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/digital-single-market-modernising-vat-cross-border-ecommerce_en.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Tämä ehdotus sisältyy REFIT-ohjelmaan, minkä vuoksi vuonna 2015 voimaan tulleiden, sähköisten palvelujen suorituspaikkasääntöjen muutosten ja asianomaisten palvelujen arvonlisäveron erityisjärjestelmän täytäntöönpanosta tehtiin arviointi. Arvioinnin mukaan arvonlisäveron erityisjärjestelmä on synnyttänyt yrityksille 500 miljoonan euron säästöt siihen nähden, että olisi valittu vaihtoehto, jossa arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröidytään ja alv maksetaan suoraan (kustannukset keskimäärin 41 000 euroa/yritys). Toisin sanoen kustannukset ovat 95 prosenttia alhaisemmat.

Arvonlisäveron erityisjärjestelmän arviointi on ollut erittäin hyödyllistä myös sen varmistamiseksi, että uudessa aloitteessa tunnustetaan vuoden 2015 muutosten hyvät puolet ja puututaan niiden mahdollisiin huonoihin puoliin. Tässä ehdotuksessa esitetään mm., että vuonna 2018 otetaan käyttöön vuoden 2015 muutosten soveltamisalaan kuuluvia palveluja koskeva rajat ylittävä raja-arvo ja lievennetään sellaisille sähköisten palvelujen suorittajille, joiden liikevaihto on alle 100 000 euroa, asetettua velvoitetta esittää kaksi todistetta (ns. pehmeä lasku).

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksen arvioidaan lisäävän jäsenvaltioiden vuotuisia alv-tuloja 7 miljardia euroa vuoteen 2021 mennessä. Arvioiden mukaan ehdotus alentaa yritysten hallinnollista raskautusta 2,3 miljardia euroa vuodessa.

Jäsenvaltioihin kohdistuvat kustannusvaikutukset ovat vähäiset, koska arvonlisäveron erityisjärjestelmän laajennus pohjautuu jo olemassa olevaan IT-järjestelmään.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Hallinnollisen yhteistyön pysyvä komitea valvoo täytäntöönpanoa. Kyseisen komitean apuna on vuoden 2015 muutosten tapaan tietotekniikkaa käsittelevä pysyvä komitea.

- **Yleiskatsaus ehdotuksen keskeisiin säännöksiin**

Ehdotuksen keskeiset säännökset ovat seuraavat:

- (1) arvonlisäveron erityisjärjestelmän laajentaminen koskemaan tavaroiden etämyyntiä ja muita palveluja kuin sähköisiä palveluja sekä kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä;

- (2) lopulliselle kuluttajalle tarkoitettujen tavaroiden tuojille vahvistetut yleiset, yksinkertaistetut tuonnin alv:n ilmoittamis- ja maksamisjärjestelyt silloin, kun alv:a ei ole maksettu arvonlisäveron erityisjärjestelmän kautta;
- (3) nykyisten yhteisön sisäisen etämyynnin raja-arvojen poistaminen, sillä ne aiheuttavat vääristymiä sisämarkkinoilla;
- (4) kolmansien maiden luovuttajien pienten lähetysten tuonnille myönnetyn alv-vapautuksen poistaminen, sillä se asettaa EU:n myyjät epäedulliseen asemaan;
- (5) yhteisen yhteisön laajuisen yksinkertaistuksen käyttöönotto, mukaan lukien yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä ja sähköisiä palveluja koskeva raja-arvo verkkokauppaa harjoittavien nuorten pienyritysten tukemiseksi, sekä yksinkertaistetut säännöt hankkijoiden rekisteröitymiseksi arvonlisäverovelvollisiksi;
- (6) EU:n myyjille annettava mahdollisuus soveltaa kotivaltion sääntöjä laskutuksen ja kirjanpidon kaltaisilla aloilla; ja
- (7) jäsenvaltioiden välisen koordinaation parantaminen, kun rajat ylittävää toimintaa harjoittavia alv-järjestelmää käyttäviä yrityksiä koskevia tarkastuksia tehdään, mikä varmistaa korkean vaatimusten noudattamisasteen.

• **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

1 artikla – 1. tammikuuta 2018 voimaan tulevat alv-direktiivin muutokset

Ehdotuksen 1 artiklan 1 kohdassa ehdotetaan alv-direktiivin 28 artiklan selkeyttämistä alv-komiteassa käytyjen keskustelujen perusteella. Säännökseen lisätään ilmaisu ”mukaan lukien tapaukset, joissa tätä tarkoitusta varten käytetään teleliikenneverkkoa, rajapintaa tai portaalia”, jonka tarkoituksena on selkeyttää, että kyseistä artiklassa sovelletaan myös silloin, kun sähköinen palvelu suoritetaan sellaisen välittäjän tai kolmannen osapuolen kautta, joka toimii omissa nimissään mutta toisen henkilön puolesta ja joka käyttää suorituksessa sähköistä rajapintaa.

Ehdotuksen 1 artiklan 2–7 kohdassa ehdotetaan useita parannuksia alv-direktiivin XII osaston 6 luvussa säädettyihin erityisjärjestelmiin, jotka koskevat sijoittautumattomien verovelvollisten muille kuin verovelvollisille suorittamien sähköisten palvelujen verottamista. Nämä parannukset eivät edellytä mitään muutoksia arvonlisäveron erityisjärjestelmään, minkä ansiosta tällaisia palveluja suorittavat yritykset voivat rekisteröityä arvonlisäverovelvollisiksi sekä ilmoittaa ja maksaa alv:n yhdessä jäsenvaltiossa kaikista yhteisöön sijoittautuneille hankkijoille suoritetuista palveluista. Ne juontavat juurensa kyseisen järjestelmän kehittymisestä ja kaupallisten toimijoiden kuulemisesta. Nämä parannukset ovat seuraavat:

- (1) 2 kohta: alv-direktiivin 58 artiklaan lisätään 2–5 kohta 10 000 euron suuruisen raja-arvon ottamiseksi käyttöön. Kyseisen raja-arvon alittuessa sellaisten palvelujen suorituspaikka, jotka voivat kuulua sähköisten palvelujen yhteisön sisäisen erityisjärjestelmän piiriin, on edelleen palvelujen suorittajan jäsenvaltio. Tämän olisi kuitenkin oltava vapaaehtoista verovelvollisille, jotta ne voivat käyttää arvonlisäveron erityisjärjestelmää esim. silloin, kun niiden liikevaihto jää poikkeuksellisesti alle raja-arvon jonakin kalenterivuotena.
- (2) 3 kohta: alv-direktiivin 219 a artiklaa muutetaan lisäämällä siihen säännös, jonka mukaan tunnistamisjäsenvaltion laskutussääntöjä on sovellettava. Näin ollen luovuttajien ja suorittajien tarvitsee noudattaa vain yhden jäsenvaltion laskutussääntöjä eikä, kuten tällä hetkellä, kunkin luovutuksen tai suorituksen määräjäsenvaltion sääntöjä.

- (3) 4 ja 5 kohta: yhteisöön sijoittautumattomat verovelvolliset, jotka ovat rekisteröityneet arvonlisäverovelvollisiksi jossakin jäsenvaltiossa (esim. koska ne harjoittavat satunnaisesti arvonlisäveron alaista liiketoimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa), eivät voi käyttää yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten erityisjärjestelmää (muu kuin unionin järjestelmä) eivätkä yhteisöön sijoittautuneiden verovelvollisten erityisjärjestelmää (unionin järjestelmä). Sen vuoksi ne eivät tällä hetkellä voi hyötyä arvonlisäveron erityisjärjestelmän tarjoamista eduista, vaan niiden on rekisteröidyttävä arvonlisäverovelvollisiksi kaikissa jäsenvaltioissa, joihin ne suorittavat sähköisiä palveluja. Jotta tällaiset verovelvolliset voisivat käyttää muuta kuin unionin järjestelmää, ehdotuksella poistetaan alv-direktiivin 358 a artiklassa säädettävästä yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen määritelmästä ilmaisu ”ja jota ei muuten vaadita rekisteröitymään arvonlisäverovelvolliseksi”. Alv-direktiivin 361 artiklan 1 kohdan e alakohda mukautetaan vastaavalla tavalla.
- (4) 6 ja 7 kohta: alv-direktiivin 369 artiklan 2 kohdassa ja 369 k artiklan 2 kohdassa säädettyä 10 vuoden säilyttämisaikaa, joka suurelta osin ylittää useimmissa jäsenvaltioissa noudatettavat kirjanpidon säilyttämisvaatimukset, muutetaan säätämällä, että kirjanpidon säilyttämisaajan määrittelee muussa kuin unionin järjestelmässä ja unionin järjestelmässä verovelvollisen tunnistamisjäsenvaltio.

2 artikla – 1. tammikuuta 2021 voimaan tulevat alv-direktiivin muutokset – Arvonlisäveron erityisjärjestelmän laajennus

Tämä artikla sisältää säännökset, jotka tarvitaan sähköisten palvelujen verottamista koskevien, alv-direktiivin XII osaston 6 luvussa säädettyjen erityisjärjestelmien laajentamiseksi koskemaan muita palveluita, yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä ja yhteisön ulkopuolelta tuotavien tavaroiden etämyyntiä. Tämän vuoksi alv-direktiivin 358 artiklassa olevat sähköisten palvelujen määritelmät voidaan poistaa, mutta etämyyntiä koskeva määritelmä on lisättävä (11 kohta). Kyseisessä artiklassa ehdotetaan useita parannuksia nykyisiin erityisjärjestelmiin. Soveltamisen alkamispäiväksi ehdotetaan 1. tammikuuta 2021, koska nämä muutokset edellyttävät myös yksityiskohtaisten täytäntöönpanosäännösten säätämistä sekä mukautuksia arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröitymisessä käytettävään IT-järjestelmään ja alv:n ilmoittamista ja maksamista koskevaan arvonlisäveron erityisjärjestelmään.

1. Muille kuin verovelvollisille yhteisössä palveluja suorittavien yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten erityisjärjestelmä (muu kuin unionin järjestelmä)

Ehdotuksella laajennetaan muille kuin verovelvollisille yhteisössä sähköisiä palveluja suorittavien sijoittautumattomien verovelvollisten erityisjärjestelmä (alv-direktiivin XII osaston 6 luvun 2 jakso) koskemaan muita palveluja. Tämä edellyttää seuraavia muutoksia alv-direktiiviin:

- Kulutusjäsenvaltiota koskeva määritelmä lisätään 358 a artiklaan. Kyseisen määritelmän mukaan kyseessä on jäsenvaltio, jossa palvelujen suorittamisen katsotaan tapahtuneen alv-direktiivin V osaston 3 luvun mukaisesti (13 kohta).
- Televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja tai sähköisiä palveluja koskeva viittaus korvataan ilmaisulla ”palvelut” alv-direktiivin 2 jakson otsikossa (12 kohta) sekä sen 359, 363, 364 ja 365 artiklassa (14, 16 ja 17 kohta).

Lisäksi tähän järjestelmään ehdotetaan seuraavia kahta parannusta arvonlisäveron erityisjärjestelmän kehittämisen vuoksi (17 kohta):

- alv-direktiivin 364 artiklaa koskeva muutos, jolla alv-ilmoituksen antamisaika pidennetään 20 päivästä 30 päivään verokauden päättymisestä;

- alv-direktiivin 365 artiklaa koskeva muutos (14, 16 ja 17 kohta), jonka mukaan aiempaa alv-ilmoitusta ei tarvitse enää oikaista asianomaisen verokauden ilmoituksessa vaan tällainen oikaisu voidaan tehdä jossakin seuraavassa ilmoituksessa.
- 2. *Yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä ja muualle yhteisöön kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneiden verovelvollisten suorittamia palveluja koskeva erityisjärjestelmä (unionin järjestelmä)*

Ehdotuksella laajennetaan muualle yhteisöön kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneiden verovelvollisten suorittamia sähköisiä palveluja koskeva erityisjärjestelmä (alv-direktiivin XII osaston 6 luvun 3 jakso) koskemaan muille kuin verovelvollisille suoritettavia muita palveluja ja yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä. Tämä edellyttää seuraavia muutoksia alv-direktiiviin:

- alv-direktiivin 369 a artiklaan lisätään yhteisön sisäisen tavaroiden etämyynnin määritelmä (20 kohdan a alakohta). Tämä käsite määritellään viittaamalla alv-direktiivin 33 artiklan 1 kohtaan. Ehdotuksessa selkeytetään myös, että 33 artiklan 1 kohta on alv-komitean ohjeiden mukainen. Lisäksi koska yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä harjoittavat luovuttajat voivat käyttää arvonlisäveron erityisjärjestelmää sekä ilmoittaa ja maksaa alv:n kaikesta etämyynnistään yhdessä jäsenvaltiossa, ehdotuksella poistetaan alv-direktiivin 34 artiklassa säädetyt raja-arvot, joiden alittuessa etämyynnistä kannetaan alv siinä jäsenvaltiossa, jossa kuljetus tai lähetys alkaa (3 ja 4 kohta). Nämä raja-arvot korvataan mikroyrityksiä koskevalla 10 000 euron suuruisella raja-arvolla, jonka alittuessa tähän erityisjärjestelmään kuuluvien palvelujen suorituspaikka on se jäsenvaltio, johon suorittaja on sijoittautunut (5 ja 6 kohta). Ehdotuksen 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti kyseistä raja-arvoa olisi sovellettava 1. tammikuuta 2018 alkaen ainoastaan sähköisten palvelujen suorituksiin. Vuonna 2021 raja-arvosta olisi tultava yleinen raja-arvo, jota sovelletaan sähköisten palvelujen lisäksi myös yhteisön sisäiseen tavaroiden etämyyntiin. Näin ollen se olisi poistettava 58 artiklasta ja lisättävä uuteen 3 a lukuun alv-direktiivin V osastossa (uusi 59 c artikla). Alv-direktiivin 220 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa säädettyä velvoitetta antaa lasku yhteisön sisäisestä etämyynnistä ei tulisi soveltaa silloin, kun tätä erityisjärjestelmää käytetään (9 kohta), sillä kyseinen velvoite liittyy nykyiseen yhteisön sisäiseen etämyyntijärjestelmään, joka edellyttää kansallisten raja-arvojen valvontaa;
- alv-direktiivin 369 a artiklaan lisätään kulutusjäsenvaltion määritelmä (20 kohdan b alakohta). Kulutusjäsenvaltio on se jäsenvaltio, jossa palvelujen suorittamisen katsotaan tapahtuneen alv-direktiivin V osaston 3 luvun mukaisesti, tai kun kyseessä on etämyynti, jäsenvaltio, johon tavaroiden lähetys tai kuljetus hankkijalle päättyy;
- alv-direktiivin 3 jakson otsikkoa sekä 369 b, 369 c, 369 e, 369 f, 369 h, 369 i, 369 j ja 369 k artiklaa muutetaan tämän jakson soveltamisalan laajentamisen vuoksi (19, 21 ja 23–28 kohta). Ilmaisuu ”kulutusjäsenvaltioon sijoittautumaton verovelvollinen” korvataan ilmaisulla ”tätä järjestelmää käyttävä verovelvollinen”, sillä vaatimusta olla sijoittautumatta kulutusjäsenvaltioon ei sovelleta silloin, kun kyseessä on yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti;
- alv-direktiivin 369 g artiklan 1 kohdassa säädettävää alv-ilmoituksen sisältöä laajennetaan siten, että siinä on ilmoitettava myös tavaroiden etämyyntiä koskevat tiedot (24 kohta). Verovelvollisten, jotka sekä suorittavat palveluja että harjoittavat tavaroiden etämyyntiä tässä erityisjärjestelmässä, olisi voitava ilmoittaa nämä suoritukset ja luovutukset samassa alv-ilmoituksessa. Alv-direktiivin uudessa 369 g

artiklan 2 kohdassa säädetään, että kun yksittäinen verovelvollinen luovuttaa tässä erityisjärjestelmässä tavaroita eri jäsenvaltioista, alv-ilmoituksessa on jaoteltava nämä luovutukset kulutusjäsenvaltioittain kunkin lähetysjäsenvaltion osalta. Tämä säännös vastaa alv-direktiivin 369 g artiklan toisessa kohdassa olevaa sähköisten palvelujen nykyistä säännöstä, joka siirretään nyt 369 g artiklan 3 kohdaksi.

Ehdotuksella pidennetään muussa kuin unionin järjestelmässä sovellettavaa, alv-direktiivin 369 f artiklassa säädettyä alv-ilmoitusten antamisen määräaikaa 20 päivästä 30 päivään asianomaisen verokauden päättymisestä. Lisäksi uudessa 369 g artiklan 4 kohdassa säädetään, että aiempaa alv-ilmoitusta ei tarvitse enää oikaista asianomaisen verokauden ilmoituksessa vaan tällainen oikaisu voidaan tehdä jossakin seuraavassa ilmoituksessa (24 kohta).

Alv-direktiivin 14 artiklan 2 kohdan c alakohtaa ehdotetaan selkeytettäväksi (1 kohta) alv-direktiivin 28 artiklaan ehdotettua selvennystä (1 artiklan 1 kohta) vastaavalla tavalla, jotta tehtäisiin selväksi, että kyseistä artiklaa sovelletaan myös silloin, kun tavaroiden verkkomyynti tapahtuu sellaisen välittäjän tai kolmannen osapuolen kautta, joka toimii omista nimissään mutta toisen henkilön puolesta ja joka käyttää luovutuksessa sähköistä rajapintaa (esim. sähköistä alustaa).

3. *Sellaisten kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotavien tavaroiden etämyynnin erityisjärjestelmä, joiden lähetyksen todellinen arvo on enintään 150 euroa (tuontijärjestelmä)*

Alv-direktiivin XII osaston 6 lukuun lisätään uusi 4 jakso, jolla perustetaan erityisjärjestelmä kolmansista maista tai kolmansilta alueilta tuotujen tuotteiden etämyynnille (29 kohta). Tällä jaksolla on sama rakenne kuin 6 luvun 2 ja 3 jaksossa säädettyillä erityisjärjestelmillä, ja se perustuu samoihin periaatteisiin.

Uudessa 369 l artiklassa säädetään tässä jaksossa sovellettavat määritelmät. Kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä koskeva määritelmä kattaa sellaisten tavaroiden myynnin, jotka sisältyvät todelliselta arvoltaan¹² enintään 150 euron lähetyksiin ja joiden luovutuspaikasta säädetään alv-direktiivin 33 artiklan 2 kohdassa. Kyseisessä artiklassa säädetään tällä hetkellä, että kun etämyyntinä myydyt tavarat tuodaan muuhun jäsenvaltioon kuin siihen jäsenvaltioon, johon kuljetus päättyy, tavaroiden luovutuksen katsotaan tapahtuneen jälkimmäisessä jäsenvaltiossa. Jotta erityisjärjestelmää voitaisiin käyttää myös sellaisissa tilanteissa, joissa hankkijan sijaintijäsenvaltio ja tuojajäsenvaltio ovat samat, 33 artiklan 2 kohtaan on lisätty toinen alakohta, jonka mukaan verotettava tapahtuma syntyy siinä jäsenvaltiossa, jossa erityisjärjestelmää käytetään (2 kohdan b alakohta). Välittäjälle on tarpeen vahvistaa määritelmä, koska yhteisöön sijoittautumattomien myyjien olisi voitava nimetä yhteisöön sijoittautunut henkilö täyttämään niiden tässä erityisjärjestelmässä sovellettavat alv-velvoitteet niiden nimissä ja niiden puolesta. Se, mikä jäsenvaltio voi olla tunnistamisjäsenvaltio, riippuu siitä, onko myyjä sijoittautunut, onko myyjällä kiinteä toimipaikka yhteisössä tai onko myyjä nimennyt välittäjän. Kulutusjäsenvaltio tarkoittaa jäsenvaltiota, johon tavaroiden kuljetus hankkijalle päättyy.

Uudessa 369 m artiklassa säädetään, kuka on oikeutettu käyttämään tätä erityisjärjestelmää. Ehdotuksen mukaan yhteisöön sijoittautumattoman myyjän olisi nimettävä välittäjä, paitsi jos myyjä on hyväksytty asianmukaisesti tunnistamisjäsenvaltiossa tai jos hän on sijoittautunut maahan, jonka kanssa unioni on tehnyt keskinäistä avunantoa koskevan sopimuksen. Asianomaisia maita koskeva luettelo olisi annettava myöhemmin komission täytäntöönpanoasetuksessa.

¹² Todellinen arvo on pelkästään tavaroiden arvo, johon eivät sisälly vakuutus ja rahti.

Uudessa 369 n artiklassa säädetään, että arvonlisäverosaatava syntyy silloin, kun maksu on hyväksytty. Tämä säännös on tarpeen sen määrittämiseksi, mitkä luovutukset olisi mainittava jaksottaisessa alv-ilmoituksessa.

Uusissa 369 o – 369 x artiklassa on samat arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröitymistä, alv:n ilmoittamista ja maksamista sekä kirjanpitoa koskevat säännökset kuin kahdessa muussa erityisjärjestelmässä. On huomattava, että 369 s sisältää nimenomaisesti tuontijärjestelmää koskevan säännöksen, jonka mukaan jäsenvaltioiden ei tulisi asettaa jaksottaisen alv-ilmoituksen lisäksi muita ilmoitusvelvoitteita.

Kun alv ilmoitetaan tässä erityisjärjestelyssä, alv:a ei tarvitse maksaa kyseisiä tavaroita tuotaessa. Sen vuoksi on tarpeen säätää tällaista tuontia koskevasta vapautuksesta. Kyseinen vapautus on lisätty alv-direktiivin 143 artiklan 1 kohtaan. Jotta tulli voisi tunnistaa tällaiset lähetykset niitä tuotaessa, tullille olisi viimeistään tuonti-ilmoituksen antamishetkellä ilmoitettava voimassa oleva arvonlisäverotunniste, joka todistaa, että alv ilmoitetaan erityisjärjestelmässä (7 kohta).

Vaikka tämä järjestelmä koskee lähinnä etämyyntiä lopullisille kuluttajille, sitä voivat käyttää myös verovelvolliset, jotka ostavat tavaroita verkossa yritystoimintaa varten yhteisön ulkopuolella tätä erityisjärjestelmää käyttävältä myyjältä. Jotta tällaiset verovelvolliset voivat käyttää oikeutta vähentää alv tällaisista ostoksista, 178 artiklaan on lisätty uusi g alakohta, jossa säädetään vähennysoikeuden käyttämisen edellytyksistä (8 kohta).

4. *Tuonnin alv:n ilmoittamista ja maksamista kolmansista maista tai kolmansilta alueilta tuotujen tavaroiden etämyynnissä koskevat erityisjärjestelyt silloin, kun tuontijärjestelmää ei käytetä*

Sellaisiin lähetyksiin sisältyviä tavaroita koskevat yksinkertaistukset otetaan käyttöön, joista alv:a ei ole suoritettu 3 jaksossa säädetyssä tuontijärjestelmässä (30 kohta). Tällaisessa tuonnissa jäsenvaltioiden olisi sallittava, että yhteisössä tavarat tullille esittävä henkilö (joka tavallisesti on postitoiminnan harjoittaja tai pikälähetäjä) ilmoittaa ja maksaa näistä lähetyksistä maksettavaksi tulevan tuonnin alv:n sähköisesti kuukausittaisessa ilmoituksessa tavaroiden vastaanottajan puolesta. Ilmoituksen yksinkertaistamiseksi näihin tavaroihin olisi järjestelmällisesti sovellettava yleistä alv-kantaa, jollei tavaroiden vastaanottaja nimenomaisesti pyydä alennetun verokannan soveltamista. Tällaisessa tapauksessa vaaditaan kuitenkin vakiomuotoinen tulli-ilmoitus.

3 artikla – Direktiivin 2009/132/EY muutokset

Direktiivin 2009/132/EY IV osastossa (23 ja 24 artikla) säädetään sellaisten tuontitavaroiden verovapautuksesta, joiden kokonaisarvo on enintään 10–22 euroa (kukin jäsenvaltio päättää tämän määrän itse). Koska erityisjärjestelmän käyttö (ja siten arvonlisäveron erityisjärjestelmän käyttö) mahdollistaa sen, että alv ilmoitetaan ja maksetaan verkossa tilatuista tuontitavaroista, ja koska tämä yksinkertaistaa huomattavasti alv:n kantamista, verovapautusta ei ole syytä jatkaa. Tämän vuoksi ehdotuksella poistetaan tämä verovapautus 1. tammikuuta 2021, joka on tuontijärjestelmän ehdotettu voimaantulopäivä.

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI**direktiivin 2006/112/EY ja direktiivin 2009/132/EY muuttamisesta palvelujen suorituksia ja tavaroiden etämyyntiä koskevien tiettyjen arvonlisäverovelvoitteiden osalta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Neuvoston direktiivissä 2006/112/EY³ säädetään erityisjärjestelmät, jotka koskevat sijoittautumattomien verovelvollisten muille kuin verovelvollisille suorittamien televiestintäpalvelujen, radio- ja televisiolähetyspalvelujen tai sähköisten palvelujen arvonlisäverotusta.
- 2) Neuvoston direktiivissä 2009/132/EY⁴ säädetään arvoltaan vähäisten pienten lähetysten tuonnin vapauttamisesta arvonlisäverosta.
- 3) Kyseisten 1 päivänä tammikuuta 2015 käyttöön otettujen erityisjärjestelmien arvioinnissa on havaittu useita parannusta kaipaavia osa-alueita. Ensinnäkin olisi sellaisten johonkin jäsenvaltioon sijoittautuneiden mikroyritysten osalta, jotka suorittavat satunnaisesti tällaisia palveluja muissa jäsenvaltioissa, lievennettävä vaatimusta noudattaa arvonlisäverovelvoitteita muissa jäsenvaltioissa kuin omassa sijoittautumisjäsenvaltiossaan. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön yhteisön laajuinen raja-arvo, jonka alittuessa tällaisista suorituksista kannetaan arvonlisäveroa yritysten sijoittautumisjäsenvaltiossa. Toiseksi velvoite noudattaa kaikkien niiden jäsenvaltioiden laskutus- ja kirjanpito vaatimuksia, joissa palveluja suoritetaan, on erittäin työläs. Yrityksiin kohdistuvan rasituksen lieventämiseksi olisi näin ollen sovellettava erityisjärjestelmiä käyttävän suorittajan tunnistamisjäsenvaltion laskutus-

¹ EUVL C , , s. .

² EUVL C , , s. .

³ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁴ Neuvoston direktiivi 2009/132/EY, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009, direktiivin 2006/112/EY 143 artiklan b ja c alakohdan soveltamisalasta vapautettaessa tietty tavaroiden lopullinen maahantuonti arvonlisäverosta (EUVL L 292, 10.11.2009, s. 5).

ja kirjanpitosääntöjä. Kolmanneksi yhteisöön sijoittautumattomat verovelvolliset, jotka ovat rekisteröityneet arvonlisäverovelvollisiksi jossakin jäsenvaltiossa (esim. koska ne harjoittavat satunnaisesti arvonlisäveron alaista liiketoimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa), eivät voi käyttää yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten erityisjärjestelmää eivätkä yhteisöön sijoittautuneiden verovelvollisten erityisjärjestelmää. Tämän vuoksi ehdotetaan, että tällaiset verovelvolliset voisivat käyttää yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten erityisjärjestelmää.

- 4) Lisäksi televiestintäpalvelujen, radio- ja televisiolähetyspalvelujen ja sähköisten palvelujen verotusta koskevien 1 päivänä tammikuuta 2015 käyttöön otettujen erityisjärjestelmien arvioinnissa on käynyt ilmi, että vaatimus antaa arvonlisäveroilmoitus 20 päivän kuluessa ilmoituksen kattaman verokauden päättymisestä on liian lyhyt aika varsinkin silloin, kun kyseessä on tietoliikenneverkon, rajapinnan tai portaalin kautta suoritettava palvelu ja kyseisen palvelun suorittajaksi oletetaan verkon, rajapinnan tai portaalin operaattori, jonka on kerättävä arvonlisäveroilmoituksen täyttämiseksi tarvittavat tiedot kultakin yksittäiseltä suorittajalta. Mainitusta arvioinnista on myös käynyt ilmi, että vaatimus, jonka mukaan oikaisut on tehtävä asianomaisen verokauden arvonlisäveroilmoitukseen, on erittäin työläs verovelvollisille, koska se saattaa tarkoittaa, että niiden on annettava useita arvonlisäveroilmoituksia joka neljännesvuosi. Sen vuoksi alv-ilmoituksen antamisen määräaika olisi pidennettävä 20 päivästä 30 päivään verokauden päättymisestä, ja verovelvollisten olisi voitava oikaista arvonlisäveroilmoitusta jossakin seuraavassa ilmoituksessa eikä vain sen verokauden ilmoituksissa, jota oikaisut koskevat.
- 5) Jotta vältettäisiin se, että verovelvollisten, jotka suorittavat muita palveluita kuin televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja tai sähköisiä palveluja muille kuin verovelvollisille, on rekisteröidyttävä arvonlisäverovelvolliseksi jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa näistä palveluista on maksettava arvonlisäveroa, jäsenvaltioiden olisi sallittava, että tällaisia palveluja suorittavat verovelvolliset voivat käyttää arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröitymisessä käytettävää tietoteknistä järjestelmää sekä arvonlisäveron ilmoittamista ja maksamista koskevaa tietoteknistä järjestelmää, jolloin ne voivat ilmoittaa ja maksaa arvonlisäveron näistä palveluista yhdessä jäsenvaltiossa.
- 6) Sellaisia tilanteita koskevien säännösten soveltamisalan selkeyttämiseksi, joissa ostetut tavarat tai palvelut toimitetaan eteenpäin seuraavalle ostajalle, olisi teknologian kehityksen huomioon ottamiseksi viitattava uuteen sähköisen vuorovaikutuksen järjestelmään, jonka kautta liiketoimet tapahtuvat.
- 7) Sisämarkkinoiden toteutuminen, globalisaatio ja teknologinen muutos ovat johtaneet verkkokaupan räjähdysmäiseen kasvuun, minkä vuoksi tavaroiden etämyynti jäsenvaltioiden välillä sekä kolmansista maista ja kolmansilta alueilta yhteisöön on kasvanut voimakkaasti. Direktiivien 2006/112/EY ja 2009/132/EY asiaankuuluvia säännöksiä olisi mukautettava tähän kehitykseen ottaen huomioon määräpaikassa tapahtuvaa verotusta koskeva periaate, tarve suojata jäsenvaltioiden verotuloja sekä tarve luoda tasavertaiset toimintamahdollisuudet asianomaisille yrityksille ja minimoida niihin kohdistuva rasitus. Sen vuoksi muualle yhteisöön kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneiden verovelvollisten suorittamien televiestintäpalvelujen, radio- ja televisiolähetyspalvelujen tai sähköisten palvelujen erityisjärjestelmä olisi laajennettava koskemaan yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä, ja tämän kaltainen järjestelmä olisi otettava käyttöön myös kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynnille.

- 8) Yhteisön sisäisen tavaroiden etämyynnin erityisjärjestelmää käyttävien yritysten raskuuden lieventämiseksi olisi velvoite antaa lasku tällaisesta myynnistä poistettava. Tällaisten yritysten oikeusvarmuuden turvaamiseksi olisi tavaroiden luovutuspaikan määrittämistä koskeissa säännöissä ilmoitettava selkeästi, että niitä sovelletaan myös silloin, kun tavarat kuljetetaan tai lähetetään välillisesti luovuttajan puolesta.
- 9) Kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynnin erityisjärjestelmän soveltamisala olisi rajoitettava koskemaan vain sellaisiin lähetyksiin sisältyvien tavaroiden myyntiä, joiden todellinen arvo on enintään 150 euroa, joka on määrä, josta alkaen tuonnissa edellytetään täydellisen tulli-ilmoituksen antamista tullitarkoituksia varten. Kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi olisi tässä erityisjärjestelmässä ilmoitettujen tavaroiden tuonti vapautettava arvonlisäverosta. Lisäksi on yhteisön sisällä ja sen ulkopuolella toimivien luovuttajien välisen kilpailun vääristymisen ja verotulojen menetyksen estämiseksi tarpeen poistaa direktiivissä 2009/132/EY säädetty verovapaus arvoltaan vähäisten pienten lähetysten tuonnille.
- 10) Tätä kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynnin erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen olisi voitava nimetä yhteisöön sijoittautunut välittäjä arvonlisäverovelvolliseksi, joka täyttää erityisjärjestelmässä vahvistetut velvoitteet verovelvollisen nimissä ja hänen puolestaan.
- 11) Jäsenvaltioiden verotulojen suojaamiseksi olisi tätä erityisjärjestelmää käyttävälle yhteisöön sijoittautumattomalle verovelvolliselle asetettava velvoite nimetä välittäjä. Tätä velvoitetta ei tulisi kuitenkaan soveltaa, jos verovelvollinen on hyväksytty asianmukaisesti tunnistamisjäsenvaltiossa tai jos hän on sijoittautunut maahan, jonka kanssa unioni on tehnyt keskinäistä avunantoa koskevan sopimuksen. Tällaisen hyväksynnän olisi edellytettävä selkeästi vahvistettujen arviointiperusteiden täyttämistä.
- 12) Tämän direktiivin täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi sellaisia kolmansia maita koskevan luettelon laatimisen osalta, joiden kanssa unioni on tehnyt soveltamisalaltaan neuvoston direktiiviä 2008/55/EY⁵ ja neuvoston asetusta (EU) N:o 904/2010⁶ vastaavan keskinäistä avunantoa koskevan sopimuksen, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta. Tätä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁷ mukaisesti. Koska kolmansia maita koskevan luettelon laatiminen liittyy suoraan arvonlisäveroalan hallinnolliseen yhteistyöhön, on aiheellista, että komissiota avustaa asetuksen (EU) N:o 904/2010 58 artiklalla perustettu hallinnollisen yhteistyön pysyvä komitea.
- 13) Koska verkkokauppa on kasvanut räjähdysmäisesti ja sen vuoksi todelliselta arvoltaan enintään 150 euron pienten lähetysten tuonti yhteisöön on lisääntynyt, jäsenvaltioiden olisi järjestelmällisesti sallittava erityisjärjestelyjen käyttö tuonnin arvonlisäveron ilmoittamiseksi ja maksamiseksi. Tällaista järjestelyä voidaan soveltaa, kun kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynnin

⁵ Neuvoston direktiivi 2008/55/EY, annettu 26 päivänä toukokuuta 2008, keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä (EUVL L 150, 10.6.2008, s. 28).

⁶ Neuvoston asetus (EU) N:o 904/2010, annettu 7 päivänä lokakuuta 2010, hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla (EUVL L 268, 12.10.2010, s. 10).

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

erityisjärjestelmää ei käytetä ja kun lopullinen hankkija ei valinnut tuonnin vakiomenettelyä saadakseen mahdollisen arvonlisäveron alennuksen.

- 14) Tämän direktiivin säännösten soveltamisen alkamispäivä olisi vahvistettava ottamalla tarvittaessa huomioon tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavien toimenpiteiden toteuttamisen vaatima aika sekä se, kuinka pitkän ajan jäsenvaltiot tarvitsevat mukauttaakseen arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröitymisessä käytettävät tietotekniset järjestelmänsä sekä arvonlisäveron ilmoittamista ja maksamista koskevat tietotekniset järjestelmänsä.
 - 15) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on arvonlisäverovelvoitteiden yksinkertaistaminen, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.
 - 16) Selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen lausuman⁸ mukaisesti jäsenvaltiot ovat sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään täytäntöönpanotoimia koskevaan ilmoitukseen yhden tai useamman selittävän asiakirjan, jossa selvitetään direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien välistä suhdetta. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
 - 17) Sen vuoksi direktiivejä 2006/112/EY ja 2009/132/EY olisi muutettava,
- ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2018

Muutetaan 1 päivästä tammikuuta 2018 alkaen direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 28 artikla seuraavasti:

”28 artikla

Verovelvollisen, joka omissa nimissään mutta toisen puolesta osallistuu palvelujen suoritukseen, mukaan lukien tapaukset, joissa tätä tarkoitusta varten käytetään teleliikenneverkkoa, rajapintaa tai portaalia, on katsottava itse vastaanottaneen ja suorittaneen kyseiset palvelut.”

- 2) Korvataan 58 artikla seuraavasti:

”58 artikla

1. Seuraavien muulle kuin verovelvolliselle suoritettavien palvelujen suorituspaikka on kyseisen verovelvollisen sijoittautumispaikka, tai jos tällaista toimipaikkaa ei ole, paikka, jossa hänen kotipaikkansa tai vakinainen asuinpaikkansa sijaitsee:

- a) televiestintäpalvelut;
- b) radio- ja televisiolähetyspalvelut;

⁸ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- c) sähköiset palvelut, erityisesti liitteessä II tarkoitetut palvelut.

Jos palvelun suorittaja ja hankkija ovat yhteydessä toisiinsa sähköpostitse, tämä ei sinänsä merkitse, että suoritettava palvelu on sähköinen palvelu.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään sovelletaan, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) suorittajalla on sijoittautumispaikka vain yhdessä jäsenvaltiossa, tai jos tällaista toimipaikkaa ei ole, suorittajalla on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka vain yhdessä jäsenvaltiossa;
- b) palvelut suoritetaan hankkijoille, jotka sijaitsevat missä tahansa muussa jäsenvaltiossa kuin a alakohdassa tarkoitetussa jäsenvaltiossa;
- c) tällaisten suoritusten kokonaisarvo arvonlisäverolla vähennettynä on kuluvana kalenterivuonna enintään 10 000 euroa tai vastaava kansallisena valuuttana ilmaistava määrä, eikä tämä määrä ole ylittynyt edellisenäkään kalenterivuotena.

3. Jos 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu raja-arvo ylittyy jonkin kalenterivuoden aikana, 1 kohtaa sovelletaan kyseisestä hetkestä alkaen.

4. Jäsenvaltion, jonka alueella 2 kohdassa tarkoitetuilla suorittajilla on sijoittautumispaikka, tai jos tällaista toimipaikkaa ei ole, jäsenvaltion, jossa kyseisten suorittajien kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka sijaitsee, on annettava kyseisille suorittajille oikeus valita, että suorituspaikka määritetään 1 kohdan mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet valvoakseen, että verovelvolliset täyttävät 2 kohdassa tarkoitetut edellytykset.”

- 3) Korvataan 219 a artikla seuraavasti:

”219 a artikla

1. Laskutukseen on sovellettava sen jäsenvaltion sääntöjä, jossa tavaroiden luovutus tai palvelujen suoritus katsotaan tehdyksi V osaston säännösten mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laskutukseen sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) siinä jäsenvaltiossa sovellettava säännöt, jossa suorittajalla tai luovuttajalla on liiketoiminnan kotipaikka tai kiinteä toimipaikka, josta luovutus tai suoritus tehdään, tai jos tällaista liiketoiminnan kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa ei ole, siinä jäsenvaltiossa sovellettavat säännöt, jossa suorittajan tai luovuttajan kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka sijaitsee, kun
 - i) luovuttaja tai suorittaja ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa tavaroiden luovutus tai palvelujen suoritus katsotaan tehdyksi V osaston säännösten mukaisesti, tai luovuttajan tai suorittajan toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa ei osallistu luovutukseen tai suoritukseen 192 a artiklan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, ja arvonlisäverovelvollinen on henkilö, jolle tavarat luovutetaan tai palvelut suoritetaan;
 - ii) tavaroiden luovutusta tai palvelujen suoritusta ei katsota tehdyksi yhteisössä V osaston säännösten mukaisesti;
- b) siinä jäsenvaltiossa sovellettavat säännöt, jossa jotakin XII osaston 6 luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää käyttävä suorittaja tai luovuttaja on rekisteröitynyt arvonlisäverovelvolliseksi.

Jos suorittaja tai luovuttaja ei ole sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa palvelujen suoritus tai tavaroiden luovutus katsotaan tehdyksi, ja hankkija antaa laskun (itselaskutus), tai jos XII osaston 6 luvussa tarkoitettuja erityisjärjestelyjä ei ole käytetty, 1 kohtaa sovelletaan.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa sovelletaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 244–248 artiklan soveltamista.”

4) Korvataan 358 a artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1) ’yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella’ verovelvollista, jonka liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisön alueella ja jolla ei ole siellä kiinteää toimipaikkaa;”.

5) Korvataan 361 artiklan 1 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) ilmoitus siitä, ettei verovelvollisella ole yhteisön alueella liiketoiminnan kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa;”.

6) Korvataan 369 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Tunnistamisjäsenvaltion on määritettävä, miten pitkän ajan yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen on säilytettävä tämä kirjanpito.”

7) Korvataan 369 k artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Tunnistamisjäsenvaltion on määritettävä, miten pitkän ajan yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen on säilytettävä tämä kirjanpito.”

2 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2021

Muutetaan 1 päivästä tammikuuta 2021 alkaen direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

1) Korvataan 14 artiklan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) tavaroiden siirtoa osto- tai myyntikomissiota koskevan sopimuksen perusteella, mukaan lukien tapaukset, joissa tätä tarkoitusta varten käytetään teleliikenneverkkoa, rajapintaa tai portaalia.”

2) Muutetaan 33 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä 32 artiklassa säädetään, luovuttajan tai jonkun muun tämän puolesta muusta jäsenvaltiosta kuin lähetysten tai kuljetuksen päättymisjäsenvaltiosta suoraan tai välillisesti lähettämien tai kuljettamien tavaroiden luovutuspaikkana pidetään paikkaa, jossa tavarat sijaitsevat hetkenä, jona lähetys tai kuljetus hankkijalle päättyy, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:”.

b) Lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kun tavarat lähetetään tai kuljetetaan kolmannelta alueelta tai kolmannelta maasta ja luovuttaja tuo ne siihen jäsenvaltioon, johon tavaroiden lähetys tai kuljetus päättyy, tavarat katsotaan kyseisessä jäsenvaltiossa luovutetuiksi, jos tavaroiden arvonlisävero on ilmoitettu XII osaston 6 luvun 4 jakson erityisjärjestelmän mukaisesti.”.

3) Poistetaan 34 artikla.

- 4) Korvataan 35 artikla seuraavasti:

”35 artikla

Mitä 33 artiklassa säädetään ei sovelleta 311 artiklan 1 kohdan 1–4 alakohdassa määriteltyjen käytettyjen tavaroiden, taide-esineiden, keräilyesineiden tai antiikkiesineiden luovutuksiin eikä 327 artiklan 3 kohdassa määriteltyjen käytettyjen kulkuneuvojen luovutuksiin, joista on suoritettava arvonlisäveroa asiaankuuluvien erityisjärjestelmien mukaisesti.”

- 5) Poistetaan 58 artiklan 2–5 kohta.
- 6) Lisätään V osastoon 3 a luku seuraavasti:

”3 a LUKU

33 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvia tavaroita luovuttavien ja 58 artiklan soveltamisalaan kuuluvia palveluja suorittavien verovelvollisten raja-arvo

59 c artikla

1. Mitä 33 artiklan 1 kohdassa ja 58 artiklassa säädetään ei sovelleta, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) suorittajalla tai luovuttajalla on sijoittautumispaikka vain yhdessä jäsenvaltiossa, tai jos tällaista toimipaikkaa ei ole, suorittajalla tai luovuttajalla on kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka vain yhdessä jäsenvaltiossa;
- b) palvelut suoritetaan tai tavarat lähetetään tai kuljetetaan hankkijoille, jotka sijaitsevat missä tahansa muussa jäsenvaltiossa kuin a alakohdassa tarkoitettussa jäsenvaltiossa;
- c) näiden säännösten soveltamisalaan kuuluvien suoritusten ja luovutusten kokonaisarvo arvonlisäverolla vähennettynä on kuluvana kalenterivuonna enintään 10 000 euroa tai vastaava kansallisena valuuttana ilmaistava määrä, eikä tämä määrä ole ylittynyt edellisenäkään kalenterivuotena.

2. Jos 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu raja-arvo ylittyy jonkin kalenterivuoden aikana, 33 artiklan 1 kohtaa ja 58 artiklaa sovelletaan kyseisestä hetkestä alkaen.

3. Jäsenvaltion, jonka alueella tavarat sijaitsevat niiden lähetyksen tai kuljetuksen alkamishetkellä tai johon televiestintäpalveluja, radio- ja televisiolähetyspalveluja ja sähköisiä palveluja suorittavat verovelvolliset ovat sijoittautuneet, on annettava 1 kohdan edellytykset täyttävälle palveluja suorittaville verovelvollisille oikeus valita, että suorituspaikka määritetään 33 artiklan 1 kohdan ja 58 artiklan mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet valvoakseen, että verovelvolliset täyttävät 1 kohdassa tarkoitettut edellytykset.”

- 7) Lisätään 143 artiklan 1 kohtaan ca alakohta seuraavasti:

”ca) tavaroiden tuonti, kun arvonlisävero on ilmoitettu XII osaston 6 luvun 4 jakson erityisjärjestelmän mukaisesti ja luovuttajan tai tämän puolesta toimivan välittäjän 369 q artiklan mukainen arvonlisäverotunniste on annettu tuojajäsenvaltion toimivaltaiselle tullitoimipaikalle viimeistään tuonti-ilmoituksen antamishetkellä;”.

- 8) Lisätään 178 artiklaan g alakohta seuraavasti:
- ”g) kun XII osaston 6 luvun 4 jaksoa sovelletaan ja verovelvollisen edellytetään maksavan arvonlisäveron hankkijana, sellaisen laskun tai korvaavan tosittien hallussapitoa, jonka on antanut erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen tai, soveltuvin osin, hänen välittäjänsä ja josta selvästi ilmenee maksettu arvonlisävero ja 369 q artiklan mukaisesti annettu arvonlisäverotunniste.”
- 9) Korvataan 220 artiklan 1 kohdan 2 alakohta seuraavasti:
- ”2) 33 artiklassa tarkoitetuista tavaroiden luovutuksista, paitsi jos verovelvollinen käyttää XII osaston 6 luvun 2 jakson erityisjärjestelmää;”.
- 10) Korvataan XII osaston 6 luvun otsikko seuraavasti:

”Muille kuin verovelvollisille yhteisössä palveluja suorittavien tai tavaroiden etämyyntiä harjoittavien sijoittautumattomien verovelvollisten erityisjärjestelmät”.

- 11) Muutetaan 358 artikla seuraavasti:
- a) Poistetaan 1, 2 ja 3 kohta.
- b) Lisätään 3 a kohta seuraavasti:
- ”3 a) ’tavaroiden etämyynnillä’ sellaisten tavaroiden myyntiä, joiden luovutuspaikasta säädetään 33 artiklan 1 kohdassa, sekä sellaisten tavaroiden myyntiä, jotka sisältyvät todelliselta arvoltaan enintään 150 euron lähetyksiin ja joiden luovutuspaikasta säädetään 33 artiklan 2 tai 3 kohdassa;”.
- 12) Korvataan 2 kohdan otsikko seuraavasti:

”Yhteisöön sijoittautumattomien verovelvollisten suorittamia palveluja koskeva erityisjärjestelmä”.

- 13) Lisätään 358 a artiklaan 3 kohta seuraavasti:
- ”3) ’kulutusjäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jossa palvelujen suorittamisen katsotaan tapahtuneen V osaston 3 luvun mukaisesti;”.
- 14) Korvataan 359 artikla seuraavasti:

”359 artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava, että kaikki yhteisöön sijoittautumattomat verovelvolliset, jotka suorittavat palveluja sellaiselle muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, joka on sijoittautunut johonkin jäsenvaltioon tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on jossakin jäsenvaltiossa, voivat käyttää tätä erityisjärjestelmää. Tätä järjestelmää sovelletaan kaikkiin yhteisössä näin suoritettuihin palveluihin.”

- 15) Poistetaan 362 artiklan toinen virke.
- 16) Korvataan 363 artiklan a alakohta seuraavasti:
- ”a) jos verovelvollinen ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle, ettei hän enää suorita tähän erityisjärjestelmään kuuluvia palveluja;”.

17) Korvataan 364 ja 365 artikla seuraavasti:

”364 artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen on toimitettava tunnistamisjäsenvaltiolle sähköisesti arvonlisäveroilmoitus kultakin kalenterivuosineljännekseltä riippumatta siitä, onko tähän erityisjärjestelmään kuuluvia palveluja suoritettu. Arvonlisäveroilmoitus on annettava 30 päivän kuluessa sen verokauden päättymisestä, jota ilmoitus koskee.

365 artikla

Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava arvonlisäverotunniste ja kunkin kulutusjäsenvaltion, jossa arvonlisävero tulee maksettavaksi, osalta verokauden aikana suoritettujen, tähän erityisjärjestelmään kuuluvien palvelujen kokonaisarvo arvonlisäverolla vähennettynä sekä vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta. Sovellettavat arvonlisäverokannat ja maksettavaksi tulevan arvonlisäveron kokonaismäärä on myös mainittava ilmoituksessa.

Kun arvonlisäveroilmoitukseen on tehtävä muutoksia sen antamisen jälkeen, tällaiset muutokset on tehtävä johonkin seuraavaan ilmoitukseen viimeistään kolmen vuoden kuluttua päivästä, jona alkuperäinen ilmoitus oli annettava 364 artiklan nojalla.”

18) Korvataan 368 artikla seuraavasti:

”368 artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävä yhteisöön sijoittautumaton verovelvollinen ei saa tehdä tämän direktiivin 168 artiklan mukaista arvonlisäveron vähennystä. Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainitun direktiivin mukaisesti. Direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta palautukseen, joka liittyy tähän erityisjärjestelmään kuuluviin palveluihin.

Jos tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen harjoittaa kulutusjäsenvaltiossa myös tähän erityisjärjestelmään kuulumatonta toimintaa, jonka osalta hän on velvollinen rekisteröitymään arvonlisäverovelvolliseksi, hänen on vähennettävä arvonlisävero tähän erityisjärjestelmään kuuluvasta verollisesta toiminnastaan 250 artiklan nojalla annettavassa arvonlisäveroilmoituksessa.”

19) Korvataan XII osaston 6 luvun 3 jakson otsikko seuraavasti:

”Yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä ja muualle yhteisöön kuin kulutusjäsenvaltioon sijoittautuneiden verovelvollisten suorittamia palveluja koskeva erityisjärjestelmä”.

20) Muutetaan 369 a artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 a alakohta seuraavasti:

”1 a) ’yhteisön sisäisellä tavaroiden etämyynnillä’ sellaisten tavaroiden myyntiä, jotka luovuttaja tai joku muu luovuttajan puolesta lähettää tai kuljettaa suoraan tai välillisesti muusta kuin lähetyksen tai kuljetuksen päättymisjäsenvaltiosta ja joiden luovutuspaikasta säädetään 33 artiklan 1 kohdassa;”.

b) Lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3) ’kulutusjäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, jossa palvelujen suorittamisen katsotaan tapahtuneen V osaston 3 luvun mukaisesti, tai kun kyseessä on yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti, jäsenvaltiota, johon tavaroiden lähetys tai kuljetus hankkijalle päättyy.”

21) Korvataan 369 b ja 369 c artikla seuraavasti:

”369 b artikla

Jäsenvaltioiden on sallittava, että kaikki yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä harjoittavat verovelvolliset ja kaikki kulutusjäsenvaltioon sijoittautumattomat verovelvolliset, jotka suorittavat palveluja sellaiselle muulle kuin verovelvolliselle henkilölle, joka on sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon tai jonka kotipaikka tai vakinainen asuinpaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa, voivat käyttää tätä erityisjärjestelmää. Tätä erityisjärjestelmää sovelletaan kaikkiin yhteisössä näin suoritettuihin palveluihin tai näin luovutettuihin tavaroihin.

369 c artikla

Verovelvollisen on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle, milloin hän aloittaa ja lopettaa tähän erityisjärjestelmään kuuluvan verollisen toimintansa tai milloin hän muuttaa tätä toimintaansa siten, ettei hän enää täytä tämän erityisjärjestelmän käyttämiseksi tarvittavia edellytyksiä. Verovelvollisen on annettava nämä tiedot sähköisesti.”

22) Poistetaan 369 d artiklan toinen kohta.

23) Muutetaan 369 e artikla seuraavasti:

a) Korvataan johdantokappale seuraavasti:

”Tunnistamisjäsenvaltion on suljettava verovelvollinen erityisjärjestelmän ulkopuolelle kaikissa seuraavissa tapauksissa:”.

b) Korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) jos verovelvollinen ilmoittaa, ettei hän enää harjoita yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä eikä enää suorita tähän erityisjärjestelmään kuuluvia palveluja;”.

24) Korvataan 369 f ja 369 g artikla seuraavasti:

”369 f artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle sähköisesti arvonlisäveroilmoitus kultakin kalenterivuosi- ja vuosineljännekseltä riippumatta siitä, onko yhteisön sisäistä tavaroiden etämyyntiä harjoitettu tai tähän erityisjärjestelmään kuuluvia palveluja suoritettu. Arvonlisäveroilmoitus on annettava 30 päivän kuluessa sen verokauden päättymisestä, jota ilmoitus koskee.

369 g artikla

1. Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava 369 d artiklassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste ja kunkin kulutusjäsenvaltion, jossa arvonlisävero tulee maksettavaksi, osalta harjoitetun yhteisön sisäisen tavaroiden etämyynnin ja tähän erityisjärjestelmään kuuluvien palvelujen suoritusten kokonaisarvo verokauden aikana arvonlisäverolla vähennettynä sekä vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta. Sovellettavat arvonlisäverokannat ja maksettavaksi tulevan arvonlisäveron kokonaismäärä on

myös mainittava ilmoituksessa. Arvonlisäveroilmoitukseen on myös merkittävä edellisiä verokausia koskevat muutokset.

2. Kun kyseessä on tähän erityisjärjestelmään kuuluva yhteisön sisäinen tavaroiden etämyynti ja tavarat lähetetään tai kuljetetaan muusta jäsenvaltiosta kuin tunnistamisjäsenvaltiosta, arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava myös tällaisen myynnin kokonaisarvo kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, josta tavaroita lähetetään tai kuljetetaan, sekä kunkin tällaisen jäsenvaltion antama arvonlisäverotunniste tai verorekisteritunniste. Arvonlisäveroilmoituksessa on mainittava nämä tiedot kaikkien muiden jäsenvaltioiden kuin tunnistamisjäsenvaltion osalta kulutusjäsenvaltioittain jaoteltuna.

3. Jos tähän erityisjärjestelmään kuuluvia palveluja suoritavalla verovelvollisella on tunnistamisjäsenvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan lisäksi yksi tai useampi muu kiinteä toimipaikka, josta palveluja suoritetaan, arvonlisäveroilmoituksessa on myös mainittava kulutusjäsenvaltioittain jaoteltuna tällaisten suoritusten arvo kunkin jäsenvaltion osalta, jossa verovelvollisella on toimipaikka, sekä kyseisen toimipaikan yksilöllinen arvonlisäverotunniste tai verorekisterinumero.

4. Kun arvonlisäveroilmoitukseen on tarpeen tehdä muutoksia sen antamisen jälkeen, tällaiset muutokset on tehtävä johonkin seuraavaan ilmoitukseen viimeistään kolmen vuoden kuluttua päivästä, jona alkuperäinen ilmoitus oli annettava 369 f artiklan nojalla.”

25) Korvataan 369 h artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toinen virke seuraavasti:

”Jos myynti on tapahtunut muina valuuttoina, tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on arvonlisäveroilmoitusta täytettäessä käytettävä verokauden viimeisen päivän vaihtokurssia.”

26) Korvataan 369 i artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on maksettava arvonlisävero ja viitattava asianomaiseen arvonlisäveroilmoitukseen viimeistään sen määräajan päättyessä, johon mennessä ilmoitus on annettava.”

27) Korvataan 369 j artikla seuraavasti:

”369 j artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei saa tähän erityisjärjestelmään kuuluvasta verollisesta toiminnastaan tehdä tämän direktiivin 168 artiklan mukaista kulutusjäsenvaltiossa aiheutuneen arvonlisäveron vähennystä. Sen estämättä, mitä direktiivin 2008/9/EY 2 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainitun direktiivin mukaisesti.

Jos tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen harjoittaa kulutusjäsenvaltiossa myös tähän erityisjärjestelmään kuulumatonta toimintaa, jonka osalta hän on velvollinen rekisteröitymään arvonlisäverovelvolliseksi, hänen on vähennettävä arvonlisävero tähän erityisjärjestelmään kuuluvasta verollisesta toiminnastaan 250 artiklan nojalla annettavassa arvonlisäveroilmoituksessa.”

28) Korvataan 369 k artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on pidettävä kirjaa tähän erityisjärjestelmään kuuluvista liiketoimista. Tämän kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta kulutusjäsenvaltion veroviranomaiset voivat todentaa, että arvonlisäveroilmoitus on täytetty oikein.”

29) Lisätään XII osaston 6 lukuun 4 jakso seuraavasti:

”4 jakso

Kolmansista maista tai kolmansilta alueilta tuotujen tavaroiden etämyyntiä koskeva erityisjärjestelmä

369 l artikla

Rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista tätä jaksoa sovellettaessa tarkoitetaan

- 1) ’kolmansista maista tai kolmansilta alueilta tuotujen tavaroiden etämyynnillä’ sellaisten tavaroiden myyntiä, jotka sisältyvät todelliselta arvoltaan enintään 150 euron lähetyksiin ja joiden luovutuspaikasta säädetään 33 artiklan 2 kohdassa;
- 2) ’yhteisöön sijoittautumattomalla verovelvollisella’ verovelvollista, jonka liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisön alueella ja jolla ei ole siellä kiinteää toimipaikkaa;
- 3) ’välittäjällä’ yhteisöön sijoittautunutta henkilöä, jonka kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä harjoittava verovelvollinen on nimennyt arvonlisäverovelvolliseksi, joka täyttää tässä erityisjärjestelmässä vahvistetut velvoitteet verovelvollisen nimissä ja puolesta.
- 4) ’tunnistamisjäsenvaltiolla’ seuraavia:
 - a) jäsenvaltiota, johon yhteisöön sijoittautumaton verovelvollinen päättää ottaa yhteyttä;
 - b) jäsenvaltiota, jossa sijaitsee se verovelvollisen kiinteä toimipaikka, jossa verovelvollinen ilmoittaa käyttävänsä tätä erityisjärjestelmää, silloin kun verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä, mutta verovelvollisella on siellä yksi tai useampi kiinteä toimipaikka;
 - c) jäsenvaltiota, jossa verovelvollisen liiketoiminnan kotipaikka sijaitsee;
 - d) jäsenvaltiota, jossa välittäjän liiketoiminnan kotipaikka sijaitsee;
 - e) jäsenvaltiota, jossa sijaitsee se välittäjän kiinteä toimipaikka, jossa välittäjä ilmoittaa käyttävänsä tätä erityisjärjestelmää, silloin kun välittäjän liiketoiminnan kotipaikka ei ole yhteisössä, mutta välittäjällä on siellä yksi tai useampi kiinteä toimipaikka;
- 5) ’kulutusjäsenvaltiolla’ jäsenvaltiota, johon hankkijalle suoritettava tavaroiden lähetyksen tai kuljetuksen hankkijalle päättyy.

369 m artikla

1. Jäsenvaltioiden on sallittava, että seuraavat kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä harjoittavat verovelvolliset voivat käyttää tätä erityismenettelyä:
 - a) kaikki yhteisöön sijoittautuneet verovelvolliset, jotka harjoittavat kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä;
 - b) kaikki verovelvolliset, jotka harjoittavat kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä ja joiden edustajana toimii yhteisöön sijoittautunut välittäjä riippumatta siitä, onko verovelvollinen sijoittautunut yhteisöön;

- c) kaikki yhteisöön sijoittautumattomat verovelvolliset, jotka harjoittavat kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä ja jotka ovat tunnistamisjäsenvaltion asianmukaisesti hyväksymiä, edellyttäen että seuraavat edellytykset täyttyvät:
- i) hakijalla ei ole vakavia tai toistuvia tullilainsäädännön tai verotussääntöjen rikkomisia eikä merkintöjä verovelvollisen taloudelliseen toimintaan liittyvistä vakavista rikoksista;
 - ii) verovelvollisen osoitus toimintansa ja tavaravirtojen valvonnan korkeasta tasosta kaupallisten ja tarvittaessa kuljetustietojen hallintajärjestelmän avulla, mikä mahdollistaa asianmukaiset tulli- ja verotarkastukset;
 - iii) vakavaraisuus, joka katsotaan toteen näytetyksi, kun verovelvollisen taloudellinen asema on hyvä ja riittää täyttämään verovelvollisen sitoumukset asianomaisen liiketoiminnan lajin ominaisuudet asiaankuuluvasti huomioon ottaen;
- d) kaikki verovelvolliset, jotka ovat sijoittautuneet sellaiseen kolmanteen maahan, jonka kanssa unioni on tehnyt neuvoston direktiivin 2008/55/EY* ja asetuksen (EU) N:o 904/2014 soveltamisalan kanssa samanlaisen keskinäistä avunantoa koskevan sopimuksen, ja jotka harjoittavat kyseisestä kolmannesta maasta tuotavien tavaroiden etämyyntiä.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, joka sisältää luettelon tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista. Kyseinen täytäntöönpanosäädös annetaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, ja tätä varten tarvittava komitea on asetuksen (EU) N:o 904/2010 58 artiklalla perustettu komitea.

369 n artikla

Kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynnissä, jossa arvonlisävero on ilmoitettu tämän erityisjärjestelmän mukaisesti, verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy tavaran luovutushetkellä. Tavarat on katsottava luovutetuiksi maksun hyväksymishetkellä.

369 o artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen tai tämän puolesta toimivan välittäjän on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle, milloin hän aloittaa tai lopettaa tähän erityisjärjestelmään kuuluvan verollisen toimintansa tai milloin hän muuttaa tätä toimintaansa siten, ettei hän enää täytä tämän erityisjärjestelmän käyttämiseksi tarvittavia edellytyksiä. Nämä tiedot on annettava sähköisesti.

369 p artikla

1. Ilmoituksessa, joka välittäjää käyttämättömän verovelvollisen on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle ennen kuin hän aloittaa käyttämään tätä erityisjärjestelmää, on oltava seuraavat tiedot:

- a) nimi;
- b) postiosoite;
- c) sähköpostiosoite ja verkkosivustot;
- d) arvonlisäverotunniste tai kansallinen verotunniste.

2. Ilmoituksessa, joka välittäjän on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle ennen kuin hän aloittaa käyttämään tätä erityisjärjestelmää yhden tai useamman verovelvollisen puolesta, on oltava seuraavat tiedot:

- a) nimi;
- b) postiosoite;
- c) sähköpostiosoite ja verkkosivustot;
- d) arvonlisäverotunniste;
- e) luettelo verovelvollisista, joita hän edustaa, sekä kyseisten verovelvollisten postiosoite, sähköpostiosoite ja verkkosivustot sekä arvonlisäverotunniste tai kansallinen verotunniste.

3. Kaikkien tätä erityisjärjestelmää käyttävien verovelvollisten tai, soveltuvin osin, heidän välittäjensä on ilmoitettava tunnistamisjäsenvaltiolle annettuihin tietoihin tehtävistä muutoksista.

369 q artikla

1. Tunnistamisjäsenvaltion on annettava tätä erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle yksilöllinen arvonlisäverotunniste ja ilmoitettava kyseinen tunniste hänelle sähköisesti.

2. Tunnistamisjäsenvaltion on annettava tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen puolesta toimivalle välittäjälle yksilöllinen arvonlisäverotunniste ja ilmoitettava kyseinen tunniste hänelle sähköisesti. Jos välittäjä toimii useamman kuin yhden verovelvollisen puolesta, kyseistä tunnistetta sovelletaan kaikkiin hänen tämän järjestelmän mukaisesti harjoittamaan toimintaan.

3. Edellä 1 ja 2 kohdan mukaisesti annettua arvonlisäverotunnistetta käytetään vain tässä erityisjärjestelmässä.

369 r artikla

1. Tunnistamisjäsenvaltion on poistettava verovelvollinen tunnistamisrekisteristä seuraavissa tapauksissa:

- a) jos verovelvollinen ilmoittaa tunnistamisjäsenvaltiolle, ettei hän enää harjoita kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä;
- b) jos muutoin voidaan olettaa, että kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynti on loppunut;
- c) jos verovelvollinen ei enää täytä tämän erityisjärjestelmän käyttämiseksi tarvittavia edellytyksiä;
- d) jos verovelvollinen jatkuvasti jättää noudattamatta tätä erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.

2. Tunnistamisjäsenvaltion on poistettava välittäjä tunnistamisrekisteristä seuraavissa tapauksissa:

- a) jos välittäjä ei ole kahden perättäisen kalenterivuoden aikana toiminut välittäjänä tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen puolesta;
- b) jos välittäjä ei enää täytä tarvittavia edellytyksiä toimiakseen välittäjänä;
- c) jos välittäjä jatkuvasti jättää noudattamatta tätä erityisjärjestelmää koskevia sääntöjä.

369 s artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen tai hänen välittäjänsä on annettava tunnistamisjäsenvaltiolle sähköisesti arvonlisäveroilmoitus kultakin kalenterivuosineljännekseltä riippumatta siitä, onko kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä harjoitettu. Arvonlisäveroilmoitus on annettava 30 päivän kuluessa sen verokauden päättymisestä, jota ilmoitus koskee.

Kun arvonlisäveroilmoitus on annettu ensimmäisen kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot eivät saa arvonlisäverotarkoituksia varten asettaa mitään muita tuontia koskevia velvoitteita tai muodollisuuksia.

369 t artikla

1. Arvonlisäveroilmoituksessa on oltava 369 q artiklassa tarkoitettu arvonlisäverotunniste ja kunkin kulutusjäsenvaltion, jossa arvonlisävero tulee maksettavaksi, osalta sellaisen kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynnin, josta on verokauden aikana syntynyt arvonlisäverosaatava, kokonaisarvo arvonlisäverolla vähennettynä sekä vastaavan arvonlisäveron kokonaismäärä kunkin verokannan osalta. Sovellettavat arvonlisäverokannat ja maksettavaksi tulevan arvonlisäveron kokonaismäärä on myös mainittava ilmoituksessa.

2. Kun arvonlisäveroilmoitukseen on tarpeen tehdä muutoksia sen antamisen jälkeen, tällaiset muutokset on tehtävä johonkin seuraavaan ilmoitukseen viimeistään kolmen vuoden kuluttua päivästä, jona alkuperäinen ilmoitus oli annettava 369 s artiklan nojalla.

3. Useamman kuin yhden tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen nimeämän välittäjän ei tarvitse eritellä arvonlisäveroilmoituksessa kunkin sellaisen verovelvollisen luovutuksia, jonka arvonlisäveron hän on velvollinen maksamaan.

369 u artikla

1. Arvonlisäveroilmoitus on laadittava euromääräisenä.

Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, voivat vaatia, että arvonlisäveroilmoitus on laadittava käyttäen niiden kansallista valuuttaa. Jos myynti on tapahtunut muina valuuttoina, tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen tai hänen välittäjänsä on arvonlisäveroilmoitusta täytettäessä käytettävä verokauden viimeisen päivän vaihtokurssia.

2. Muuntaminen tehdään soveltamalla vaihtokursseja, jotka Euroopan keskuspankki on julkaissut kyseisenä päivänä, tai jos vaihtokursseja ei julkaista kyseisenä päivänä, seuraavana julkaisupäivänä.

369 v artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen tai hänen välittäjänsä on maksettava arvonlisävero ja viitattava asianomaiseen arvonlisäveroilmoitukseen viimeistään sen määräajan päättyessä, johon mennessä ilmoitus on annettava.

Maksu on suoritettava tunnistamisjäsenvaltion nimeämälle euromääräiselle pankkitilille. Jäsenvaltiot, jotka eivät ole ottaneet euroa käyttöön, voivat vaatia, että maksu suoritetaan kansallisen valuuttansa määräiselle pankkitilille.

369 w artikla

Tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen ei saa tähän erityisjärjestelmään kuuluvasta verollisesta toiminnastaan tehdä tämän direktiivin 168 artiklan mukaista kulutusjäsenvaltiossa aiheutuneen arvonlisäveron vähennystä. Sen estämättä, mitä direktiivin 86/560/ETY artiklan 1 kohdassa ja direktiivin 2008/9/EY 2 artiklan 1 kohdassa ja 3 artiklassa säädetään, kyseiselle verovelvolliselle on suoritettava palautus mainittujen direktiivien mukaisesti. Direktiivin 86/560/ETY 2 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 4 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta palautuksiin, jotka liittyvät tähän erityisjärjestelmään kuuluviin tavaroihin.

Jos tätä erityisjärjestelmää käyttävä verovelvollinen on rekisteröitynyt tunnistamisjäsenvaltiossa arvonlisäverovelvolliseksi tähän erityisjärjestelmään kuulumattomien muiden toimintojen osalta, hänen on vähennettävä arvonlisävero tähän erityisjärjestelmään kuuluvasta verollisesta toiminnastaan 250 artiklan nojalla annettavassa arvonlisäveroilmoituksessa.

369 x artikla

1. Tätä erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen on pidettävä kirjaa tähän erityisjärjestelmään kuuluvista liiketoimista. Välittäjän on pidettävä kirjaa kaikkien edustamiensa verovelvollisten puolesta. Tämän kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta kulutusjäsenvaltion veroviranomaiset voivat todentaa, että arvonlisäveroilmoitus on täytetty oikein.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kirjanpito on pyynnöstä annettava sähköisesti kulutus- ja tunnistamisjäsenvaltion saataville.

Tunnistamisjäsenvaltion on määritettävä, miten pitkän ajan yhteisöön sijoittautumattoman verovelvollisen on säilytettävä tämä kirjanpito.

* Neuvoston direktiivi, annettu 26 päivänä toukokuuta 2008, keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä (EUVL L 150, 10.6.2008, s. 28)."

(30) Lisätään XII osastoon 7 luku seuraavasti:

"7 LUKU

Tuonnin arvonlisäveron ilmoittamista ja maksamista koskevat erityisjärjestelyt

369 y artikla

Kun henkilölle, jolle todelliselta arvoltaan enintään 150 euron lähetyksiin sisältyvät tuontitavarat on tarkoitettu, ei valitse tavaroiden tuontia koskevien vakiojärjestelyjen soveltamista, mukaan lukien 94 artiklan 2 kohdan mukainen alennetun arvonlisäverokannan soveltaminen, tuojajäsenvaltion on sallittava, että tavarat tullille yhteisön alueella esittävä henkilö käyttää tuonnin arvonlisäveron ilmoittamista ja maksamista koskevia erityisjärjestelyjä sellaisten tavaroiden osalta, joiden lähetys tai kuljetus päättyy kyseiseen jäsenvaltioon.

369 z artikla

1. Tässä erityisjärjestelyssä sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

- a) henkilön, jolle tavarat on tarkoitettu, on oltava arvonlisäverovelvollinen;
 - b) henkilön, joka esittää tavarat tullille yhteisön alueella, on oltava vastuussa arvonlisäveron kantamisesta henkilöltä, jolle tavarat on tarkoitettu:
2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tavarat tullille yhteisön alueella esittävän henkilön on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että henkilö, jolle tavarat on tarkoitettu, maksaa asianmukaisen veron.

369 za artikla

Poiketen siitä, mitä 94 artiklan 2 kohdassa säädetään, tuojajäsenvaltiossa sovellettavaa yleistä arvonlisäverokantaa on sovellettava silloin, kun tätä erityisjärjestelyä käytetään.

369 zb artikla

1. Jäsenvaltioiden on sallittava, että tässä erityisjärjestelyssä kannetusta arvonlisäverosta raportoidaan sähköisesti kuukausittain annettavassa ilmoituksessa. Kyseisestä ilmoituksesta on käytävä ilmi asiaankuuluvana kalenterikuukautena kannetun arvonlisäveron kokonaismäärä.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että 1 kohdassa tarkoitettu arvonlisävero on maksettava tuontia seuraavan kuukauden loppuun mennessä.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tätä erityisjärjestelyä käyttävät henkilöt pitävät kirjaa tähän erityisjärjestelyyn kuuluvista liiketoimista tuojajäsenvaltion määrittämän ajan. Tämän kirjanpidon on oltava riittävän yksityiskohtainen, jotta kulutusjäsenvaltion veroviranomaiset voivat todentaa, että arvonlisäveroilmoitus on täytetty oikein ja että se on pyynnöstä annettu sähköisesti tuojajäsenvaltion saataville.”

3 artikla

Direktiivin 2009/132/EY muutokset

Poistetaan direktiivin 2009/132/EY IV osasto 1 päivänä tammikuuta 2021.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin 1 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin 2 ja 3 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava 1 artiklan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2018.

Niiden on sovellettava 2 ja 3 artiklan noudattamisen edellyttämiä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2021.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Osoitukset

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja